

Ik-ben-je-grote-zus

Woensdag, 12 oktober 2016.

Elke maand gaat Nikola een weekend logeren bij Anton & Cecilia. Ze is er helemaal opgenomen in het gezin en geniet met volle teugen van de warmte die ze er vindt. Ze is er het kleine zusje dat luistert naar alle grote verhalen van haar 'grote zussen en grote broer'.

Josefien, één van de dochters, studeert verpleegkunde en logeerde tijdens haar tweede zit in de Oude Abdij. Omdat haar ouders op vakantie zijn, komt ze elke middag bij ons eten. Dat vindt Nikola heel leuk, haar 'grote zus' komt nu elke middag op bezoek.

Het eerste examen van Josefien viel wat tegen. 's Avonds zegt Nikola: 'Ik ga eens alleen op bezoek bij Josefien, ik wil weten hoe het met haar gaat'. Ik kijk wat verwonderd. Josefien heeft haar kamer helemaal aan de andere kant van de Oude Abdij op de eerste verdieping. Nikola kan met behulp van haar looprekje maximum 20m stappen, de afstand tot Josefien kan ze onmogelijk overbruggen. Daarna moet ze ook nog de lift nemen en die kan ze niet zelfstandig bedienen. En als ze al aankomt in de gang van Josefien is er nog een grote trede waar ze niet zelfstandig op kan stappen. Ik kijk haar meewarrig aan en zeg: 'Nikola, dat is heel lief, maar alleen, dat zal te moeilijk voor je zijn, wil je dat ik meega?' Maar Nikola zegt vastberaden: 'Nee, je moet niet mee. Ik kan dat zelf. Ik ga alleen naar Josefien'. Hoofdschuddend doe ik de grote deur naar de Oude Abdij voor haar open en beloof haar te zullen zoeken als ze niet terugkomt.

Na drie kwartier komt Nikola roodhijgend terug de living binnengestapt. Giechelend vertelt ze me dat ze onderweg verschillende keren heeft gestopt om op adem te komen, maar dat ze heeft doorgezet. Ze vertelt me dat ze de lift heeft genomen, maar niet wist op welk knopje ze moest drukken en dat ze dan maar alle knopjes eens heeft geprobeerd. Zo belandde ze op alle verdiepingen. Elke verdieping heeft ze afgeschuimd en 'Josefien'

geroepen. Uiteindelijk heeft ze Josefien gevonden op de derde verdieping die ze aandeed. Samen hebben ze filmpjes gekeken, chocolaatjes gegeten en geskypt met de ouders van Josefien. Op de terugweg heeft Josefien voor haar het juiste knopje van de lift ingedrukt. En nu is ze terug thuis, helemaal gelukkig dat ze Josefien heeft kunnen troosten met haar eerste examen. En ik zeg: 'Nikola, vandaag was jij een echte grote zus voor Josefien.' Ze antwoordt me: 'Dat is toch normaal'.

Anja T'Kindt
Gemeenschapsverantwoordelijke